

Tunetul

Vasile Alecsandri

Pe lanul lung și verde, cu grâul răsărit,
O umbră călătoare se-ntinde încet și trece,
Precum un râu de munte când gheața s-a topit
Se varsă peste maluri, câmpiile să-nece.

E umbra unor nouri albi, ușori, mărunți
Ce lunecă sub soare, clădind un lanț de munți;
Ei vin în miezul zilei c-un surd și tainic sunet
Și, ca semnal de viață, aprind în cer un tunet.

Văzduhul bubuiește! pământul dezmoțit
Cu mii și mii de glasuri semnalului răspunde,
Și de asprimea iernii simțindu-se ferit,
De-o nouă-ntinerire ferice se pătrunde.

La răsărit urare! urare la apus!
Un cârd de vulturi ageri, rotindu-se pe sus,
Se-nalță ca s-asculte mult vesela fanfară
Ce buciumă prin nouri frumoasa primăvară.